

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, împotriva sentinței Judecătorei Orhei din 28 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2020, în privința inculpatei

Nepop Mariana xxxxx.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 11.01.2017 – 28.02.2019,
instanța de apel: 22.04.2019 – 19.06.2020,
instanța de recurs: 01.09.2020 – 18.11.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei din 28 februarie 2019, Nepop Mariana a fost achitată de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (2) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

Acțiunile civile înaintate de părțile civile Călugăreanu Constantin și Călugăreanu Valentina, au fost respinse.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpata Nepop M. este învinuită că la 04.08.2016, în intervalul de timp cuprins între orele 08.30 - 09.15, deținând dreptul de a conduce mijloace de transport pentru categoria "B" și conducând autovehiculul „Mitsubishi Outlander”, n/î XXXX, în or. Rezina, str. 27 August, lângă parcare BC "Moldindconbank" S.A., filiala Rezina, încălcând cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13 mai 2009 și anume: pct.3) – Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu

cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente; pct. 14 lit. a) – conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice care conduce la reducerea reacției sau se află într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere; pct. 45 alin. (1). lit. a), b). d) și alin. (2) – conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și condițiile rutiere. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu s-a isprăvit cu conducerea autovehiculului tamponând lateral, dreapta, spate, autovehiculul „Vaz 2105”, n/î XXXX, care finaliza virarea la stânga.

În cadrul cercetării accidentului rutier, de către inspectorul serviciului de supraveghere transport și circulație rutieră al IP Rezina, Ciobanu Nicolai, conducătorul auto Nepop M. a fost supusă testării alcoolscopice la alcotestul „Drager”, unde s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de conducătorul auto Nepop M. era de 1.23 mg/l, care conform prevederilor art. 134¹² alin.(3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În urma accidentului rutier, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 221 D din 13.09.2016, minorul Dascăl xxxx, a.n. xxxx, care era în calitate de pasager, pe bancheta din spate a autovehiculului „Vaz 2105”, n/î XXXX, a suferit fractură a claviculei stângi, excoriație pe cotul stâng, care în comun, determină o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

Astfel, acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale, săvârșită în stare de ebrietate.

Instanța a reținut că, inculpata nu a recunoscut vinovăția și a declarat că, în jurul orelor 09:00, s-a ponit cu automobilul la piață, de acasă. ***Se deplasa în spatele unui miniven. Lângă Banca de Economii, în regiunea parcarii, brusc, din stânga, i-a ieșit în față un automobil de model Lada. Ea nu a reușit să reacționeze și s-a tamponat.*** Era șocată, s-au deschis airbagurile, era fum, nu înțelegea nimic, apoi a venit poliția și salvarea. I s-a propus să sufle în aparatul Drager, nu a fost împotriva, după a mers la poliție, a răspuns la întrebări și a plecat acasă. ***Automobilul a apărut în față la o distanță de 4-5 metri***, nu era mare distanța între ei. Viteza ei era de 40-50 km/h, era ora de vârf, toți plecau la piață. ***Pe partea stângă a observat mijloace de transport, dar nu s-a gândit că așa brusc o să-i iasă în față.*** A trecut alcotesterul, dar nu i s-a spus rezultatul, la poliție a semnat foile, dar nu le-a citit și după a plecat acasă. La moment, nu a fost de acord cu schema accidentului, a scris procurorului demers să vină un expert de la Chișinău. Dimineată nu a servit nimic, dar în noaptea aceea a servit bere. La moment a semnat schița, dar pe urmă o persoană i-a spus că Burduja Ș. are cunoscuți în poliție, s-a gândit că schița va fi în folosul lor, de aceea a solicitat să vină experți de la Chișinău, care nu o știu nici pe ea, nici pe Burduja Ș. A avut suspiciuni că s-ar putea mușamaliza accidentul în defavoarea sa, de aceea a vrut ca să vină un expert de la

Chişinău.

Procurorul în susţinerea învinuirii a invocat următoarele probe:

declaraţiile martorului Burduja Ştefan, că la orele 09:00, cu Călugăreanu Constantin şi Valentina, Dascăl xxxx si Dascăl Iurie, cu maşina Vaz 2105 au mers la Rezina. La trecerea de pietoni, la intersecţie cu str. Şciusev a cedat la o maşină, vroia să vireze la stânga şi a cedat trecerea unei maşini roşie, iar la vreo 200 de metri era maşin inculpatei. Efectuând manevra la stânga spre parcare a simţit o lovitură, s-a oprit, a ieşit, i-a scos pe toţi afară. Când a vrut să o scoată din maşină pe Nepop M., de la ea mirosea a alcool tare, apoi a venit poliţia şi salvarea. **La acel moment, nu s-a orientat cu ce viteză venea maşina inculpatei, să fi fost mai aproape el ceda.** Alcotestul s-a petrecut la faţa locului, a suflat el în aparat, apoi Nepop M. Când intra la parcare, Nepop M. venea cu aproximativ vre-o 100 km/h. Nu a văzut dacă maşina ei mergea sau stătea pe loc, el numai de departe a văzut maşina ei pe lângă str. Basarabia. El era deja în parcare cu puntea din faţă, când ea i-a lovit. **În vreo 2-3 secunde, maşina lui Nepop M. a lovit în maşina sa.** A primit de la Nepop M. 300 euro şi nu are careva pretenţii;

declaraţiile martorului Călugăreanu Constantin, că erau în maşina Vaz 2105, în bancheta din spate soţia, în mijloc băiatul, apoi fiica. **Pe contrasens se deplasa un automobil cu viteză şi i-a lovit în partea dreaptă a maşinii.** Ei au ieşit afară. Au scos-o şi pe Nepop M. Ea trecuse aparatul şi se stabilise că era în stare de ebrietate. Nepop M. era la intersecţia străzii 27 August cu str. Basarabia şi la scurt timp a lovit cu maşina ei în maşina lui Burduja Ştefan. Ea venea cu o viteză mare. **Ei erau în intersecţie cu maşina pe banda opusă, virajul era aproape finalizat, Nepop M. venea spre ei perpendicular.** Ei au cedat la o maşină, dar Nepop M. era la vre-o 300 de metri, când ei au făcut procesul de virare la stânga, dorind să parcheze maşina;

declaraţiile martorului Ciobanu Nicolai, colaborator al IP Rezina, că activează din anul 2015 ca inspector accidente rutiere. S-a deplasat la faţa locului depistând un automobil Mitsubishi, la volanul căruia se afla Nepop M. şi un alt automobil de model Lada. S-au făcut măsurările necesare, după care şoferii au fost supuşi testării alcoolscopice cu aparatul "Drager". Rezultatul la şoferul automobilului Mitsubishi a arătat că se află în stare de ebrietate. În obligaţiunea de serviciu intră şi testarea alcoscopică cu aparatul "Drager". În 2015, i s-a dat automat certificat, cursuri a trecut. Certificatul de competenţă profesională se eliberează de Inspectoratul Naţional de Patrulare pe un termen de 6 luni sau 1 an. Îşi aduce aminte că nu s-a cedat trecerea unui transport Lada, care dorea să intre la bancă. Ştie că acesta deja finisa manevra şi automobilul de model Mitsubishi nu a cedat trecerea. Automobilul Lada era tamponat în aripa din dreapta din spate şi automobilul Mitsubisi era accidentat din faţă, la fara din dreapta. La locul accidentului sunt două benzi de circulaţie, linie îngustă continuă, era întrerupere unde s-a comis accidentul. **Partea vătămată urma să se asigure din partea stânga şi din dreapta şi pe urmă să facă manevra la parcare.** Certificatul metrologic pentru aparatul "Drager" avea, odată în an se testează.

Analizând totalitatea probelor administrate, instanţa nu a conchis că nu este probată vinovăţia inculpatei în săvârşirea infracţiunii incriminate.

Astfel, potrivit pct. 3 din Regulamentul circulaţiei rutiere aprobat prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, participanţii la trafic sunt obligaţi să respecte regulile de circulaţie, semnificaţia mijloacelor de semnalizare

rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente, iar potrivit pct. 4 din Regulament, orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia.

Pct. 7 din Regulament, definește noțiunea de participant la trafic ca fiind persoana care ia parte la procesul circulației în calitate de conducător, pieton sau pasager, iar noțiunea de conducător, la rândul său se definește drept fiind persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul, un grup organizat de oameni, însoțește animale izolate, de povară, de călărie sau turme, cirezi etc, precum și persoana care efectuează instruirea în conducerea autovehiculului.

Conform pct. 40.1 lit. a) și b) din Regulament, înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să se apropie din timp de axa drumului, în cazul circulației dublu sens, sau de marginea stângă a carosabilului cu circulația în sens unic precum și să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor.

Relevante speței sunt și prevederile pct. 39.1 din Regulament, potrivit cărora înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic.

La caz, atât inculpata, cât și conducătorul automobilului Vaz 2105, în egală măsură aveau calitatea de conducător în trafic.

Potrivit schiței accidentului, pe sectorul de drum unde s-a produs accidentul carosabilul este constituit din două benzi de circulație, asfaltate, dar nedelimitate cu marcaj rutier.

Conform declarațiilor tuturor persoanelor implicate în accident, automobilul Vaz 2105, a fost acel care a efectuat manevra de virare la stânga. Prin urmare, față de conducătorul automobilului Vaz 2105 se impunea obligația respectării prevederilor pct. 40.1 lit. a) și b) din Regulament.

Din declarațiile martorilor oculari și a conducătorului automobilului Vaz 2105, rezultă că acesta a oprit, cedând trecerea unor vehicule care veneau din sens opus.

Inculpata se deplasa regulamentar, declarațiile ei că succeda un automobil de culoare roșie, fiind confirmate și de către persoanele care se aflau în autoturismul Vaz 2105.

Uzând de prevederile pct. 4 din Regulament, Nepop M. avea dreptul să creadă și să conteze pe faptul că și conducătorul autoturismului Vaz 2105 v-a respecta cerințele Regulamentului, inclusiv în ce privește obligația prescrisă de pct. 40.1 lit. a) și b) din Regulament potrivit cărei înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să se apropie din timp de axa drumului, în cazul circulației dublu sens, sau de marginea stângă a carosabilului cu circulația în sens unic precum și să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor dar și ale pct. 39.1 din Regulament, potrivit căror înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va

crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic.

Prin urmare, Nepop M. nu avea obligația de a considera, cum eronat a acuzat procurorul, autoturismul Vaz 2105 ca fiind un obstacol care, eventual l-ar fi pus în fața obligației prevăzute de pct. 45 din Regulament potrivit cărui în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Din declarațiile martorului Burduja Ș. s-a atestat că el „la acel moment, nu s-a orientat cu ce viteză venea mașina aceea, să fi fost mai aproape mașina, el ceda. Când a cedat la mașina roșie, a oprit, s-a încredințat că nu vine nimeni, apoi a pornit spre parcare”.

Rezultă că, Burduja Ș. nu era sigur dacă poate sau nu să efectueze în siguranță manevra de virare la stânga, iar inculpata, aflându-se la conducerea automobilului Mițubisi, nu a avut cum să prevadă faptul că conducătorul autoturismului Vaz 2105, efectuând manevra de intersectare a benzii sale de circulație nu se va asigura, nu va ceda trecerea autovehiculelor care vin din sens opus, inclusiv al său ca prin urmare - să porceadă la efectuarea manevrei în siguranță.

Mai mult, în pofida faptului că la etapa urmăririi penale de către apărare s-a solicitat efectuarea unei expertize auto-tehnice, acuzarea nu a efectuat o astfel de expertiză. În context, sunt subiective declarațiile persoanelor audiate vis-a-vis de viteza de deplasare a automobilului condus de inculpată. Viteza de deplasare nu poate fi apreciată nici din caracterul defecțiunilor tehnice ale celor două mijloace de transport implicate în accident, care nu sunt semnificative în raport cu declarațiile martorului acuzării Burduja Ș., care invocă o viteză a acesteia de cea 100 km/h și un timp de 2-3 secunde scurs de la momentul aflării automobilului inculpatei la intersecția str. 27 August cu str. Basarabia - „vre-o 200 m” și până la impact, nefiind clar dacă Nepop M. avea posibilitatea de a evita accidentul în condițiile date, acest fapt putând fi eventual stabilit în cadrul unei expertize auto-tehnice care, de altfel, a fost solicitată la etapa urmăririi penale de către inculpată, dar care nu a fost acceptată spre efectuare de către organul de urmărire penală.

În aceste condiții, dubiile enunțate supra urmează a fi tratate în favoarea acuzatei.

Cu referire la aspectul de aflare a inculpatei în stare de ebrietate alcoolică la momentul săvârșirii infracțiunii, instanța a menționat că potrivit art. 94 alin. (1) pct. 4) și 8) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și prin urmare se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, cu excepția organelor de control și altor părți în proces prevăzute la art. 93 alin. (3) precum și cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

La caz, testarea alcoolscoptică a inculpatei, care a elucidat un rezultat de 1,23 mg/l alcoolemie în aerul expirat, s-a efectuat de către inspectorul SST AR a IP Rezina, Nicolai Ciobanu.

Potrivit informației nr. 5287 din 27.09.2018, furnizată de către șeful Inspectoratului Național de Patrulare, comisar-șef Livii Baziuc, în perioada anilor 2015-2016, angajatului Inspectoratului de Poliție Rezina, Ciobanu Nicolai nu i-a

fost eliberat certificat confirmativ care atestă faptul studierii de către acesta a Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1139 din 18.09.2003, instrucțiunile cu privire la modul de exploatare și de testare alcoolscoptică „Drager 6810”, ultimul nefiind admis la utilizarea alcotestului în procesul de depistare și documentare a cazurilor de constatare a stării de ebrietate.

Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1139 din 18.09.2003, stabilește modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției pentru diagnosticarea prezenței nivelului de alcoolemie, conținutului de droguri în lichidele biologice umane, în scopul eficientizării activității poliției, precum și acumulării probelor obiective referitor la contravențiile administrative și documentării lor.

Potrivit pct. 3 din Regulamentul menționat, mijloacele tehnice, inclusiv mijloacele de măsurare și aparatajul medical din dotarea poliției, se utilizează numai de către persoane cu instruire corespunzătoare și atestate în modul stabilit.

Cerințele generale de utilizare a mijloacelor tehnice prescriu la pct. 6) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1139 din 18.09.2003 că dispozitivele pentru aprecierea vitezei de deplasare a mijloacelor de transport și aparatajul medical pot fi utilizate de către lucrătorii medicali cu pregătire specială și lucrătorii poliției, instruiți conform actelor normative în vigoare ale Ministerului Sănătății.

Tot astfel, *potrivit prevederilor pct. 9 a Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 16.04.2009, testarea alcoolscoptică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajații Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” și alții), instruite în modul stabilit și cu respectarea regulilor și normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucțiunile aprobate în acest sens.*

Deși inculpata a recunoscut că a servit câteva pahare cu bere noaptea dinaintea zilei accidentului, nu a fost posibil de stabilit obiectiv ce cantitate de bere a consumat și ce concentrație de alcool avea în aerul expirat la momentul accidentului pentru a putea conchide fără echivoc că ea era în stare de ebrietate și anume în ce măsură.

În condițiile date, Ciobanu N., nefiind admis la utilizarea aparatului de măsurare a concentrației de alcool în aerul expirat, neposedând cunoștințe în domeniul dat, nefiind instruit și admis la utilizarea de atare aparate, nu avea competență în prelevarea probelor de aer expirat al inculpatei.

În consecință, această probă a fost acumulată de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale și cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod, iar prin prisma art. 94 Cod de procedură penală, instanța de judecată nu va admite ca probă și nu va pune la baza sentinței tichetul ”Drager”, testul nr. 319 cu valorile concentrației de alcool în aerul expirat al

inculpatei Nepop M., la 04.08.2016, ora 09:15 și nici procesul-verbal de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (fără dată) întocmit de Ciobanu Nicolai și nesemnat de către însuși Ciobanu N.

Sunt neîntemeiate declarațiile martorului Ciobanu N. și cu referire la faptul că la fața locului acționa marcaj rutier - linia continuă, în condițiile în care aceasta nu este reflectată nici în schița accidentului rutier și nici în procesul-verbal și fotografiile efectuate la locul accidentului și anexate la procesul-verbal de cercetare la fața locului.

Martorul Ciobanu N. tot nesincer a fost și la aspectul competență profesională, declarând instanței că „în 2015 i s-a dat automat certificat de competență profesională, cursuri a trecut”, pe când informația furnizată instanței de judecată de șeful INP Livii Baziuc a confirmat contrariul.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile acestui martor precum că „nu s-a cedat trecerea unui transport Lada care dorea să intre la BC ”Modincombank” SA. Știa că transportul Lada deja finisa manevra și automobilul de model Mitsubishi nu a cedat trecerea”, nu pot fi luate în considerare deoarece nicio normă nu obligă inculpata să „cedeze trecerea” or, dacă cineva trebuia să „cedeze” trecerea, aceasta nu era inculpata.

Burduja Ș. urma să fie cel față de care erau aplicabile și prevederile pct. 39.1 din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic.

Prin urmare, acuzațiile aduse de procuror în actul de învinuire cu referire la încălcările incriminate inculpatei nu s-au confirmat în ședința de judecată nici cu referire la vinovăția în producerea accidentului rutier, nici la starea de ebrietate a inculpatei în momentul coliziunii.

Organul de urmărire penală nu a uzat pe deplină măsură de obligațiile de rol activ, prevăzute de art. 254 Cod de procedură penală, în a lua măsuri pentru cercetarea obiectivă, multilateral și multiaspectual a cazului, nefiind dispusă nici măcar o expertiză auto-tehnică în cazul de raport.

În consecință, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată a conchis că este necesar și oportun doar achitarea lui Nepop M., deoarece dovezi concludente în aceea că ea s-ar face vinovată de săvârșirea accidentului rutier, instanței nu i s-au prezentat, ca prin urmare, să nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea achitării ei de învinuirea adusă.

Probele prezentate de către procuror, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind verificate sub aspectul pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, nu au confirmat vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii incriminate.

Materialul probator administrat, nu este de natură să răstoarne prezumția de nevinovăție a inculpatei, probele incerte nefiind în măsura să convingă instanța de săvârșirea faptei de către inculpată.

Față de toate acestea, în baza art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, inculpata Nepop M. urmează a fi achitată, întrucât fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

Cu privire la latura civilă, Călugăreanu Constantin și Călugăreanu Valentina s-

au constituit părți civile cu sumele de 5531,99 lei și respectiv - 8517,76 lei, reprezentând prejudiciu suferit de pe urma faptelor. Însă instanța de judecată le v-a respinge integral, din motivul achitării inculpatei.

Pentru aceleași motive, urmează a fi respinsă și solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpată în contul statului a cheltuielilor judiciare.

3. Procurorul în Procuratura raionului Rezina, Ion Bernaz, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 264 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 20.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu încasarea în beneficiul părților vătămate Călugăreanu C. și Călugăreanu V. a prejudiciului material în sumă de 5.531,99 lei, moral în mărime 8.517,76 lei și în contul statului cheltuielile de judecată în sumă de 103,4 lei.

Apelantul a invocat că, faptul comiterii de către inculpată a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(2) Cod penal s-a confirmat prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale, ce au fost cercetate în instanță și anume declarațiile părții vătămate minore Dascăl M., martorilor Dascăl I., Călugăreanu C., Călugăreanu V., Burduja Ș., Ciobanu N. și Dascăl F., procesul- verbal de cercetare a accidentului rutier din 04.08.2016, schița accidentului rutier și foto tabel, unde n-au fost stabilite urme de anvelope și nici urme de frânare a nici unui mijloc de transport implicat în accidentul rutier, rezultatul testului alcooloscopic din 04.08.2016, ora 09.15, efectuat la alcotestul "Drager", unde este indicat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Nepop M., constituie 1,23 mg/litru, raportul de constatare medico-legală nr. 196 din 18.08.2016, prin care la minorul Dascăl Mihail a.n. 19.09.2004, s-au stabilit: fractura claviculei stângi, excoriație pe cotul stâng, care au fost provocate de la lovirea cu un obiect dur, contodent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, în comun, determină o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie, raportul de expertiză medico-legală nr. 221 D din 13.09.2016, prin care la minorul Dascăl Mihail a.n. 19.09.2004, s-au constatat: fractura claviculei stângi, excoriație pe cotul stâng, care au fost provocate de la acțiunea traumatică a unui obiect contodent, dur sau la lovire de acesta, corespund timpului și circumstanțelor indicate (accident rutier), în comun, determină o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie, leziunile corporale sus-menționate mai puțin probabil puteau fi produse în urma căderii corpului de la propria înălțime.

Totodată, în ședința de judecată din 22.11.2017, inculpata a refuzat ca procesul penal să fie examinat în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, solicitată anterior, nu dorea să facă declarații, din care motiv instanța a trecut la examinarea dosarului penal în ordine generală.

Apreciind în mod obiectiv declarațiile martorilor oculari, care se aflau în mijlocul de transport Vaz 2105, declarații care s-au confirmat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului, schița accidentului rutier, rezultatele de alcotestul "Drager", ce avea buletin metrologic valabil, considerăm că anume neglijarea cerințelor pct. 3), pct. 14 lit. a), pct.45 alin. (1), lit. a), b), d) și alin. (2) ale Regulamentului Circulației Rutiere, de către Nepop M. a condus la producerea accidentului rutier, fiindcă anume conducătorul auto Nepop M. fără a ține cont de starea psihofiziologică ce influențează

atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, fiindcă servise băuturi alcoolice, n-a reacționat la situația rutieră ce s-a creat, tamponând lateral - dreapta, spate, autovehiculul Vaz 2105, care finaliza virarea la stânga, care deci deja fiind perpendicular benzii dumeaiei de deplasare îi era obstacol.

Declarațiile martorilor oculari corespund realității și nu puteau fi apreciate critic, referitor la faptul că inculpata se deplasa cu viteză sporită, deoarece poziția mijlocului de transport Vaz 2105, în urma impactului violent, a fost schimbată din poziția perpendiculară în care era, fiind poziționată cu partea din față la vale, opus direcției de deplasare pe banda dată. Acest fapt a fost confirmat și prin procesul verbal de cercetarea la fața locului, schița accidentului rutier. Aprecierea vitezei nu a fost posibilă fiindcă nu s-a frânat, iar viteza nu poate fi apreciată din caracterul defecțiunilor tehnice ale celor două mijloace de transport implicate în accidentul rutier, fapt afirmat și de către instanță, din care motiv nici nu s-a dispus expertiza auto tehnică.

Alcotestul "Drager" avea buletin metrologic valabil, cu atât mai mult starea de ebrietate a inculpatei a fost confirmată de toți martorii și chiar Nepop M. a menționat că servise cu ceva timp în urmă bere, din care cauză a solicitat să fie apreciat rezultatul alcotestului "Drager" din 04.08.2016, ora 09.15, unde era indicat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Nepop M., constituie 1,23 mg/litru și pus la baza unei hotărâri de condamnare.

Deci, anume acțiunile inculpatei de a urca în stare de ebrietate alcoolică la volan, lipsa de prevedere a situațiilor periculoase, de a nu reacționa la situația rutieră supra, adică de a micșora viteza, de a frâna, a condus la producerea accidentului rutier, adică nemijlocit la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2020, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor și a conchis corect că inculpata, învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, urmează a fi achitată, din motiv că fapta nu a fost comisă de către ea.

Astfel soluția instanței de fond este just bazată pe:

declarațiile inculpatei Nepop Mariana, potrivit căror *mijlocul de transport condus de Burduja Ș. era la o distanță cam de 5 metri de ea*. La intersecția str. 27 August cu str. Basarabiei a ieșit o mașină roșie în față și ea se deplasa după ea. Nu la mult timp, *cam la o minută, între mașina ei și mașina roșie a zbughit o mașină de model „ Vaz”, se afla în fața Băncii de Economii. Lângă parcare, i-a ieșit în față o mașina „ Vaz” și acolo s-a întâmplat accidentul. Nu a frânat atunci fiindcă nu a reușit să reacționeze, pe motiv că mașina „ Vaz” i-a ieșit brusc în față*. În seara înainte de accident a servit două beri. Accidentul a avut loc în jurul orelor 09:00. După producerea accidentului, nu a discutat cu șoferul și pasagerii din mașina „ Vaz ”, a discutat cu ei doar la poliție;

declarațiile martorului Burduja Ștefan, potrivit căror, era la volanul automobilului „Vaz” și efectuând acțiunea de virare la stânga, pe strada principală din or. Rezina, a cedat trecerea unei mașini roșii, după care a virat la stânga. După ce a virat, când se afla cu roțile din față deja în parcare, a fost lovit în partea dreaptă spate. După aceasta a scos toți pasagerii ce se aflau în mașină și a telefonat la poliție și ambulanță. Marcaj rutier era, pe asfalt fiind o linie întreruptă pe mijlocul drumului. De la locul impactului până la linia de mijloc erau cam 3-4 metri, acolo încap două mașini. Nu a măsurat, însă încăpea mașina ca să treacă și încă până la mijloc mai rămânea 1 metru. Când a ajuns la mașina inculpatei a simțit un miros puternic de alcool, după ce a scos-o din mașină. Inculpata i-a achitat paguba. La poliție, inculpata le-a zis „spuneți bogdaproste că nu v-am omorât”. După accident, a fost supus testului alcoolic, la fel și inculpata, de către poliție. **Înainte de a vira la stânga, după ce a cedat trecerea mașinii de culoare roșie, a văzut mașina inculpatei cam la 5-6 metri mai la vale. El a crezut că o să reușească să intre în parcare, de aceasta nu i-a cedat trecerea,** nu a cunoscut că ea vine cu o viteză de 100 km/h. A apreciat viteza inculpatei reiesind din lovitura primită și că lipseau urmele de frânare. În mașină era cu Călugăreanu C. care se afla pe bancheta din față, Călugăreanu V. se afla pe cea din spate, în partea dreaptă, Dascăl M. era în mijloc pe bancheta din spate și Dascăl F. era tot pe bancheta din spate în partea stângă;

declarațiile martorului Călugăreanu Constantin, potrivit căror se deplasa la Rezina, cu automobilul „Vaz” și intenționau să se oprească la parcare din fața BC,, Moldindconbank ”SA. **Se deplasau pe partea dreaptă și urma să cotească la stânga. Înainte de a vira, au cedat trecere la un automobil de culoare roșie și au tras la oprire, dar a observat un alt automobil pe contrasens care era la o distanță mai mare. Când erau cu roțile deja la parcare, a văzut cum au fost loviți în spate pe partea dreaptă a mașinii;**

declarațiile martorului Ciobanu Nicolae, care a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond.

Totodată, în conformitate cu prevederile pct. 3 din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente.

Prin noțiunea de „participant la trafic” se înțelege persoana care ia parte la procesul circulației în calitate de conducător, pieton sau pasager, iar prin noțiunea de „conducător” se înțelege persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul, un grup organizat de oameni, însoțește animale izolate, de povară, de călărie sau turme, cirezi etc, precum și persoana care efectuează instruirea în conducerea autovehiculului (pct. 7 din Regulamentul Circulației Rutiere).

În conformitate cu pct. 40.1 lit. a), b) din Regulamentul Circulației Rutiere, înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie: a) să se apropie din timp de axa drumului, în cazul circulației dublu sens, sau de marginea

stângă a carosabilului cu circulația în sens unic; b) să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor.

Potrivit pct. 39.1. din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit cărora, înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic.

Din materialele administrate la dosar rezultă că, atât inculpata, cât și Burduja Ș., aveau în egală măsură calitatea de conducător în traficul rutier.

Conform schiței accidentului rutier, pe sectorul de drum unde s-a produs accidentul rutier, carosabilul este constituit din două benzi de circulație, asfaltate, dar nedelimitate cu marcaj rutier.

Din conținutul declarațiilor martorilor Burduja Ș. și Călugăreanu C., rezultă că șoferul automobilului „Vaz 2105”, Burduja Ș., a efectuat manevra de virare la stânga, prin urmare față de conducătorul automobilului „Vaz 2105” se impunea obligația respectării prevederilor pct. 40.1. lit. a), b) din Regulamentul Circulației Rutiere.

Totodată, din declarațiile martorilor oculari și a conducătorul automobilului „Vaz 2105”, rezultă că acesta a oprit, cedând trecerea unor vehicule care veneau din sens opus.

În acest sens, martorul Burduja Ș. a indicat că la trecerea de pietoni, la intersecție cu str. Șciusev, a cedat la o mașină, voia să facă viraj la stânga, a trecut o mașină roșie, la vreo 200 de metri mai era o mașină, iar martorul Călugăreanu C. a indicat că au intrat în oraș și intenționau să se oprească la parcare din fața BC „Moldindconbank” SA, se deplasau pe partea dreaptă și urmau să cotească la stânga. Au cedat trecerea la un automobil de culoare roșie și au tras la oprire, dar înainte de a trece, a observat un alt automobil care era la o distanță mai mare.

Instanța de apel a reținut, astfel, că acuzatorul de stat neîntemeiat a pus în sarcina inculpatei unele obligații care ultima le-ar fi avut și le-ar fi încălcat în momentul impactului.

Din declarațiile inculpatei se reține că aceasta se deplasa regulamentar și succeda un automobil de culoare roșie. Declarațiile ei fiind confirmate prin ale martorilor Burduja Ș. și Călugăreanu C., care se aflau în automobilul „Vaz 2105”.

În contextul situației faptice constatate în baza probelor administrate de către acuzatorul de stat și anume că conducătorul automobilului „Vaz 2105”, Burduja Ș., efectuând acțiunea de virare la stânga avea obligația respectării prevederilor pct. 40.1. lit. a), b) din Regulamentul Circulației Rutiere, privind cedarea trecerii vehiculelor care veneau din sens opus, iar inculpata care succeda automobilului de culoare roșie, avea în temeiul pct. 4) din Regulamentul Circulației Rutiere, dreptul de a crede și de a conta pe faptul că și conducătorul automobilului „Vaz 2105” va respecta cerințele Regulamentului, inclusiv obligația prescrisă la pct. 40.1. lit. a), b) din Regulament, că, înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie: a) să se apropie din timp de axa drumului, în cazul circulației dublu sens, sau de marginea stânga a carosabilului cu circulația în sens unic; b) să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, cât și a cerințelor de la

pct. 39.1. din Regulament, potrivit căroră, înainte începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic.

Astfel, contrar acuzațiilor aduse, inculpata nu avea obligația de a considera autoturismul „Vaz 2105” ca fiind un obstacol care, eventual l-ar fi pus în fața obligației prevăzute de pct. 45) din Regulament, potrivit cărui, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. În acest sens, se rețin declarațiile martorului Burduja Ș. că la acel moment nu s-a orientat cu ce viteză venea mașina aceea, să fi fost mai aproape mașina, el ceda. Când a cedat la mașina roșie, a oprit, s-a încredințat că nu vine nimeni, apoi a pornit spre parcare”.

Din declarațiile martorului Burduja Ș., se deduce că nu era sigur dacă poate sau nu să efectueze în siguranță manevra de virare la stânga, iar inculpata, aflându-se la conducerea automobilului, nu a avut cum să prevadă faptul că conducătorul automobilului „Vaz 2105”, efectuând manevra de intersectare a benzii sale de circulație nu se va asigura, nu va ceda trecerea autovehiculelor care vin din sens opus, inclusiv al său ca prin urmare să purceadă la efectuarea manevrei în siguranță.

Ori, viteza de deplasare nu putea fi apreciată nici din caracterul defecțiunilor tehnice ale celor două mijloace de transport implicate în accident, care nu sunt semnificative în raport cu declarațiile martorului acuzării Burduja Ș. care a invocat că inculpata se deplasa cu o viteză de 100 km/h, el nu a văzut dacă mașina sa era în deplasare sau stătea pe loc, el numai de departe a văzut mașina ei pe lângă str. Basarabia. În vreo 2-3 secunde, mașina inculpatei a lovit în mașina sa.

În cadrul cercetării judecătorești, prin probele administrate de acuzatorul de stat, nu a fost elucidat faptul dacă a avut sau nu inculpata posibilitatea de a evita accidentul în condițiile create, acest fapt putând fi eventual stabilit în cadrul unei expertize auto-tehnice, care a fost solicitată de către inculpată la etapa urmăririi penale, dar nu a fost acceptată spre efectuare de către organul de urmărire penală.

În ceea ce privește poziția acuzării precum că inculpata, la momentul comiterii accidentului rutier se afla în stare de ebrietate alcoolică, este de notat că potrivit art. 94 alin. (1), pct.4), 8) Cod procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, cu excepția organelor de control și altor părți în proces prevăzute la art. 93 alin. (3); cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

Din materialele cauzei rezultă că testarea alcoolscopică a inculpatei, care a elucidat cu un rezultat de 1,23 mg/l alcoolemie în aerul expirat, a fost efectuată de către inspectorul SST AR a IP Rezina, Nicolai Ciobanu.

Potrivit informației nr. 5287 din 27.09.2018 furnizat de către șeful Inspectoratului Național de Patrulare, comisar-șef Livii Baziuc, a rezultat că în perioada anilor 2015-2016 angajatului Inspectoratului de Poliție Rezina, Ciobanu Nicolai nu i-a fost eliberat certificat confirmativ care atestă faptul studierii de către acesta a Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv

a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1139 din 18.09.2003, instrucțiunile cu privire la modul de exploatare și de testare alcoolscoptică „Drager 6810”, ultimul nefiind admis la utilizarea alcooltestului în procesul de depistare și documentare a cazurilor de constatare a stării de ebrietate.

Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1139 din 18.09.2003, stabilește modul de utilizare a mijloacelor termice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției pentru diagnosticarea prezenței nivelului de alcoolemie, conținutului de droguri în lichidele biologice umane, în scopul eficientizării activității poliției, precum și acumulării probelor obiective referitor la contravențiile administrative și documentării lor.

Potrivit pct. 3 din Regulamentul menționat supra, mijloacele tehnice, inclusiv mijloacele de măsurare și aparatajul medical din dotarea poliției, se utilizează numai de către persoane cu instruire corespunzătoare și atestate în modul stabilit.

Cerințele generale de utilizare a mijloacelor tehnice prescriu la pct. 6) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1139 din 18.09.2003 că dispozitivele pentru aprecierea vitezei de deplasare a mijloacelor de transport și aparatajul medical pot fi utilizate de către lucrătorii medicali cu pregătire specială și lucrătorii poliției, instruiți conform actelor normative în vigoare ale Ministerului Sănătății. Potrivit prevederilor pct. 9 a Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 296 din 16.04.2009, testarea alcoolscoptică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajații Inspectoratului Național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” și alții), instruite în modul stabilit și cu respectarea regulilor și normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucțiunile aprobate în acest sens.

Din declarațiile inculpatei rezultă că a recunoscut că în seara dinaintea zilei accidentului rutier, a servit câteva pahare de bere, iar din declarațiile martorilor prezenți la fața locului - că inculpata se afla în stare de ebrietate avansată.

Însă, probele administrate de acuzatorul de stat în acest sens nu sunt pertinente și concludente pentru a stabili obiectiv concentrația de alcool în aerul expirat de către inculpată la momentul accidentului, astfel încât să fie constatat faptul că inculpata se afla în stare de ebrietate și în ce măsură.

Ori, în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit că inspectorul de poliție Ciobanu Nicolae, nefiind admis la utilizarea aparatului de măsurare a concentrației de alcool în aerul expirat, neposedând cunoștințe în domeniul dat și nefiind instruit și admis la utilizarea de atare aparate, nu avea competența de a preleva probe de aer expirat al inculpatei.

Astfel, această probă a fost acumulată de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale și cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor Codului de procedură penală, iar prin prisma art. 94 Cod procedură penală, instanța de apel nu va admite ca probă și nu va pune la baza unei

sentințe de condamnare - tichetul „Drager”, testul nr. 319 cu valorile concentrației de alcool în aerul expirat al inculpatei la 04.08.2016, ora 09:15 și nici procesul-verbal de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (fără dată) întocmit de Ciobanu N. și nesemnat de el însuși.

Tot în acest context, sunt neîntemeiate argumentele acuzatorului de stat precum că instanța de fond și-a depășit limitele la instrumentarea cauzei, prin interpelarea din oficiu a informației despre faptul dacă inspectorul SST și AR Ciobanu N. era abilitat de a efectua testarea alcoolscoptică cu aparatul „Drager 7510” și certificatul de verificare și standartizare metrologică a alcooltestului sus-indicat, valabil la data de 04.08.2016.

Ori, la 22.11.2017 inculpata a depus cerere în adresa instanței de judecată prin care a solicitat să fie prezentată în instanța de judecată, dovada că la 04.08.2016 Ciobanu N., colaboratorul IP Rezina era certificat cu abilitatea de a efectua expertiza alcoolscoptică cu aparatul „Drager Alcotest 7510” și certificatul de verificare și standartizare metrologică a alcooltestului sus-indicat, valabil la 04.08.2016.

Respectiv, la ședința din 17.09.2018, instanța de fond a decis de a fi interpelată informația despre faptul dacă la 04.08.2016 Ciobanu N., colaboratorul IP Rezina era certificat cu abilitatea de a efectua expertiza alcoolscoptică cu aparatul „Drager Alcotest 7510” și certificatul de verificare și standartizare metrologică a alcooltestului sus-indicat, valabil la 04.08.2016.

Declarațiile martorului Ciobanu N. în ceea ce privește faptul că la fața locului acționa marcajul rutier - linia continuă, sunt nefondate, ori, aceasta nu este reflectată nici în schița accidentului rutier întocmit de martor și nici în procesul-verbal și fotografiile efectuate la locul accidentului și anexate la procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.08.2016.

La fel, martorul Ciobanu N. nu a dat declarații sincere și nici cu privire la aspectul ce ține de competența profesională, declarând instanței de judecată că în anul 2015 i s-a dat automat certificat de competență profesională și a trecut cursurile, or, din informația nr. 5287 din 27.09.2018 furnizată de către șeful Inspectoratului Național de Patrulare, comisar-șef Livii Baziuc a rezultat contrariul celor declarate de martorul el.

Sunt nefondate și declarațiile ultimului că „nu s-a cedat trecerea unui transport „Lada” care dorea să intre la BC „Moldindconbank” SA. RTransportul „Lada” deja finisa manevra și automobilul „Mitsubishi” nu a cedat trecerea”, or, nicio normă nu obliga inculpata să „cedeze trecerea”, iar dacă cineva trebuia să „cedeze trecerea”, aceasta nu ținea de obligația inculpatei.

Cu referire la argumentele acuzatorului de stat care a indicat la schimbarea poziției inculpatei care la început, imediat după producerea accidentului rutier, n-a înțeles ce s-a întâmplat, după care parțial, apoi integral recunoștea vina în comiterea infracțiunii în care a fost pusă sub învinuire (solicitând examinarea dosarului în baza art. 364¹ Cod de procedură penală), iar în final a ajuns să declare că nu mai este vinovată și roagă să fie achitată, se reține că aceste aspecte nu a impus instanței de judecată obligația de a pronunța o sentință de condamnare și nici nu a impus o altă apreciere a probelor administrate, ținând cont exclusiv de poziția inculpatei, și anume dacă a recunoscut sau nu vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

Ori, în conformitate cu art. 254 alin. (2) Cod procedură penală, activitatea

organului de urmărire penală prevăzută în alin. (1) se efectuează și în cazul în care bănuitul sau învinuitul își recunoaște vinovăția, iar în temeiul art. 101 alin. (2) Cod procedură penală, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Mai mult, în Decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr. 48g/2018 „privind excepția de neconstituționalitate a articolului 364¹ Cod de procedură penală, s-a statuat că „chiar în ipoteza în care s-a dispus judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, însă ca urmare a analizei probelor prezentate se ajunge la concluzia că făptuitorul nu este vinovat de cele întâmplate, judecătorul nu va putea pronunța o sentință de condamnare. Astfel spus, simplul fapt al recunoașterii vinovăției și al dispunerii judecării cauzei conform articolului 364¹ Cod procedură penală nu echivalează cu pronunțarea unei sentințe de condamnare. Din contra, dacă instanța de judecată va constata în cadrul examinării conform procedurii simplificate, după audierea inculpatului și/sau în timpul dezbaterilor, că au apărut circumstanțe care exclud aplicarea dispozițiilor articolului 364¹ Cod procedură penală, ea trebuie să reia cercetarea judecătorească sau să dispună judecarea cauzei în procedură obișnuită, putând adopta o sentință de achitare”.

Astfel, acuzațiile aduse de procuror în actul de învinuire cu referire la încălcările incriminate inculpatei nu s-au confirmat în ședința de judecată, nici cu referire la vinovăția inculpatei în producerea accidentului rutier, nici cu referire la starea de ebrietate a inculpatei în momentul coliziunii.

Potrivit art. 254 alin. (1) Cod procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, că sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În concluzie, instanța de apel a remarcat că, procurorul nu a prezentat probe concludente, care cu certitudine ar dovedi vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, instanței de judecată nu i s-au prezentat dovezi concludente, pertinente, utile și veridice, în baza cărora să fie întemeiată o sentință de condamnare, astfel după cum a solicitat

acuzatorul de stat.

Considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că în cadrul cercetării judecătorești acuzatorul de stat nu a demonstrat faptul că inculpata Nepop M. a comis infracțiunea incriminată, prima instanță reținând în mod just temeiul de achitare prevăzut de art. 390 alin. (1), pct. 2) Cod procedură penală - fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

Față de lucrul judecat de primă instanță, s-a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatei, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CtEDO care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărârea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecării. (Hotărârea CEDO privind cauza Boldea împotriva României, din 15.02.2007).

Din conținutul hotărârii contestate s-a constatat că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză soluționând toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de achitare, adoptând o hotărâre conformă cerințelor legii.

În hotărârea emisă în cauza Telfner contra Austria din 20 martie 2001, 33501/96, CtEDO a considerat că, din simplul fapt că reclamantul era principalul utilizator al vehiculului și din faptul că nu a dormit acasă în acea noapte, nu se naște obligația acestuia de a oferi o explicație, dat fiind că nu există nici măcar un început de probă împotriva acestuia.

Astfel, prezumția de nevinovăție a inculpatei a prevalat în cazul dat, iar sarcina probei îi revine acuzării, sarcină cu care aceasta din urmă nu s-a isprăvit.

În atare situație, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea asupra nevinovăției inculpatei Nepop M. învinuită în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, or, învinuirea atribuită inculpatei nefiind obiectiv confirmată prin careva probe, iar o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar dubiile în probarea învinuirii urmează a fi interpretate în favoarea inculpatei.

Potrivit jurisprudenței naționale și a CtEDO, având în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (hotărârile CEDO Popovici împotriva Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72, și Dănila împotriva României din 8 martie 2007, §62-63). Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (hotărârea CEDO Spînu împotriva României din 29 aprilie 2008, §60).

În cauza Asimionese contra Moldovei, hotărârea din 07.01.2020, Curtea a constatat că condamnarea reclamantului fără audierea repetată a martorilor, după ce acesta a fost achitat de prima instanță, a fost contrară garanțiilor unui proces echitabil,

în sensul articolului 6 paragraf 1 din Convenție.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță, cât și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Astfel, din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, rezultă cert că fapta nu a fost comisă de inculpata Nepop M., motiv pentru care urmează de menținut sentinței de achitare pronunțată de instanța de fond.

Ori, prima instanță a conchis corect că inculpata urmează a fi achitată de învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpată, adică nu există temeiul real al răspunderii penale și în consecință, nici temeiul juridic al răspunderii penale.

Cu referire la acțiunile civile înaintate de părțile civile Călugăreanu C. și Călugăreanu V. prin care s-a solicitat încasarea de la inculpată a prejudiciului în mărime de 5531,99 lei și 8517,76 lei, urmează de menținut soluția instanței de fond privind respingerea integrală a acestora, ori, în temeiul art. 387 alin. (2), pct. 1) Cod procedură penală, în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța: respinge acțiunea civilă dacă nu s-a constatat existența faptei incriminate sau fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Sunt nefondate și solicitările acuzatorului de stat privind încasarea de la aceasta a cheltuielilor de judecată în mărime de 103,4 lei, dat fiind că argumentele invocate în cererea de apel e către partea acuzării sunt neîntemeiate, iar concluziile primei instanțe sunt legitime și întemeiate.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, faptul producerii evenimentului prejudiciabil a rezultat în special din procesului-verbal de cercetare la fața locului din 04.08.2016, schita accidentului rutier și fototabelul, din care rezultă că coliziunea între vehicule s-a produs pe banda de deplasare automobilului de Mitsubishi, condus de inculpată, însă locul exact al tamponării nu a fost posibil de stabilit din motive obiective - lipsa urmelor de frânare și a altor urme specifice lăsate pe carosabil.

Potrivit declarațiilor martorilor Burduja Ș. și Călugăreanu C., conducătorul autoveculului VAZ 2105, Burduja Ș., înainte de a schimba direcția de deplasare stânga spre parcare din fața a unei instituții bancare, a oprit vehiculul său, a cedat trecerea unui alt vehicul de culoare roșie care se deplasa din sens opus și doar după ce s-a asigurat că în proximitate nu există alte mijloace de transport, a început manevra de schimbare a direcției. Automobilul de model Mitsubishi, condus de inculpată, a succedat automobilul de culoare roșie la o distanță de aproximativ 200 m în momentul în care Burduja Ș. a început manevra de virare la stânga.

În condițiile menționate, la momentul începerii de către Burduja Ș. a manevrei de deplasare spre stânga, spațiul de peste 200 m calculat de la locul începerii deplasării autovehiculului Vaz 2105 până la locația în care a observat autovehiculul Mitsubishi, era suficient pentru a determina convingerea respectivului că nu crează impedimente inculpatei, în condițiile în care aceasta ar fi respectat regula privind limita de viteză în localități și ar fi ținut permanent seama de situația rutieră și condițiile rutiere.

Pe această dimensiune, nici instanța de fond și nici cea de apel nu au dat deplină eficiență declarațiilor martorilor Burduja Ș. și Călugăreanu C., ambii fiind conducători auto cu o vastă experiență, din care rezultă că în momentul producerii impactului, de la extremitatea spate a vehiculului Vaz 2105 cu axa drumului rămânea o distanță de aproximativ 2-3 m, ceea ce era mai mult decât suficient pentru deplasarea în siguranță a automobilului Mitsubishi Outlander, condus de inculpată.

Cum rezultă din procesul-verbal de cercetare la fața locului, automobilul Mitsubishi Outlander, înainte de intarea în coliziune cu autovehiculul VAZ 2105 nu a lăsat pe partea carosabilă urme de frânare, ceea ce indică direct că inculpata, datorită stării psiho-funcționale în care se afla, nu a observat pretinsul obstacol, deși în situația rutieră respectivă trebuia și dincolo de orice dubiu rezonabil, ținând cont de distanța de 200 m din momentul începerii de către automobilul Vaz 2105 a deplasării putea să perceapă metamorfozele cu sensul de schimbări/modificări) situației rutiere, astfel încât inițial să reducă viteza până la limita care i-ar asigura propria securitate, iar în eventualitatea unei situații rutiere mai dificile să oprească definitiv prin frânare unitatea de transport.

La fel, instanțele greșit au apreciat declarațiile martorilor Burduja Șt. și Călugăreanu C. privind viteza excesivă de deplasare a automobilului de model Mitsubishi Outlander, condus de inculpată.

Cum rezultă din declarațiile martorilor Burduja Șt. și Călugăreanu C., viteza respectivă era mult peste limita vitezei firești/obișnuite cu care vehiculele se deplasează în localități și că ei au sesizat viteza în cauză nu în momentul începerii manevrei de virare la stânga a automobilului Vaz 2105, ci doar urmare a apropierei vertiginoase a vehiculului condus de către inculpată.

Cu titlu de concluzie, viteza de deplasare a vehiculului condus de inculpată înainte de producerea evenimentului prejudiciabil, peste limita firească practică în localități, percepută de către oricare persoană cu capacitate analitică mediocră, de rând cu lipsa urmelor de frânare, dar și cu concluzia de specialitate defăimată de către ambele instanțe despre starea de ebrietate a inculpatei în momentul producerii accidentului rutier denotă că inculpata, datorită stării psiho-funcționale, a încălcat regulile de deplasare pe drumurile publice și cu titlu de consecință a admis intrarea vehiculului condus de către ea în coliziune cu autovehiculul VAZ 2105 condus de către Burduja Ș.

Mai mult, în ședința din 17.09.2018, instanța de fond a decis să solicite organelor republicane de control și autorizare, informații referitor la instruirea agentului constatator Nicolae C. în vederea utilizării aparatajului de testare alcooloscopică aflat în dotarea poliției, dar și cu referire la valabilitatea certificatului de verificare și standartizare metrologică a dispozitivului tehnic de testare.

Astfel, probele obținute urmare a propriei intervenții din oficiu nu urmau a fi puse de către instanța de fond la baza sentinței și nu puteau forma concluzia privind

trezia inculpatei, iar instanța de apel urma să corecteze eroarea respectivă, indiferent de reflecțiile privind vinovăția inculpatei de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, care a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății părții vătămate minore Dascăl Mihail.

Subsidiar, informația prezentată de către Inspectoratul Național de Patrulare din 27.09.2018 privind competența profesională a agentului constatator Ciobanu Nicolae de utilizare a mijloacelor de testare alcooloscopică aliate în dotarea poliției nu putea fi pusă la baza adoptării sentinței pe motivul că conține date care nu sunt relevante cazului judecat.

Cum rezultă din cererea instanței de prezentare a probei din 18.09.2018, adresată Inspectoratului Național de Patrulare, au fost solicitate informații referitor la instruirea agentului constatator Ciobanu N. la utilizarea alcotesterului Drager 8510 însă, prin răspunsul nr. 5287 din 27.09.2018, Inspectoratul Național de Patrulare a informat instanța despre faptul că agentului constatator Ciobanu N. nu i-ar fi fost eliberat certificatul care atestă dreptul de utilizare a dispozitivului de testare a alcoolemiei de model Drager 6810.

Informația comunicată instanței de fond de către Inspectoratul Național de Patrulare nu numai că este inadmisibilă în sensul prevederilor art. 94 Cod de procedură penală, dar nu este nici pertinentă și nici utilă procesului penal.

Faptul că mijlocul special de testare alcooloscopică folosit de către agentul constatator Ciobanu N. la testarea alcooloscopică a inculpatei era de model Drager 8510 a rezultat explicit din antetul tichetului electronic dar și din răspunsul nr. 16-08/574 din 28.09.2018 prezentat de către Centrul de Metrologie Aplicată și Certificare.

În concluzie, abordările instanțelor de fond și de apel a speței este una greșită, contrară reglementărilor procedurale penale, dar și practicilor judiciare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 8. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel just au constatat și apreciat circumstanțele

de fapt și de drept privind învinuirea formulată inculpatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat dispunând achitarea inculpatei de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (2) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de către ea, indicând detaliat motivele pentru care a respins probele și versiunile acuzării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol.

Ori, concluziile instanțelor că inculpata urmează a fi achitată pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de ea, deoarece *Burduja Ș. urma să fie cel față de care erau aplicabile și prevederile pct. 39.1 din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, iar Ciobanu N., nefiind admis la utilizarea aparatului de măsurare a concentrației de alcool în aerul expirat, neposedând cunoștințe în domeniul dat, nefiind instruit și admis la utilizarea de atare aparate, nu avea competență în prelevarea probelor de aer expirat al inculpatei, respectiv această probă a fost acumulată de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale și cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod, iar prin prisma art. 94 Cod de procedură penală, instanța de judecată nu va admite ca probă și nu va pune la baza sentinței tichetul "Drager", testul nr. 319 cu valorile concentrației de alcool în aerul expirat al inculpatei Nepop M., la 04.08.2016, ora 09:15 și nici procesul-verbal de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (fără dată) întocmit de Ciobanu N. și nesemnat de către însuși Ciobanu N., sunt elocvent dovedite prin probele administrate în speță, care fiind apreciate conform prescripțiilor din art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, coroborează între ele (pct. 2. și 4. din decizie), inclusiv prin:*

- declarațiile inculpatei că: *„se deplasa în spatele unui miniven. Lângă Banca de Economii, în regiunea parcurii, brusc, din stânga, i-a ieșit în față un automobil de model Lada. Ea nu a reușit să reacționeze și s-a tamponat..., utomobilul a apărut în față la o distanță de 4-5 metri..., pe partea stângă a observat mijloace de transport, dar nu s-a gândit că așa brusc o să-i iasă în față..., mijlocul de transport condus de Burduja Ș. era la o distanță cam de 5 metri de ea..., la o minută, între mașina ei și mașina roșie a zbughit o mașină de model „ Vaz”..., lângă parcare, i-a ieșit în față o mașina „ Vaz” și acolo s-a întâmplat accidentul. Nu a frânat atunci fiindcă nu a reușit să reacționeze, pe motiv că mașina „ Vaz” i-a ieșit brusc în față...”;*

- declarațiile martorului Burduja Ștefan, că: *„vroia să vireze la stânga și a cedat trecerea unei mașini roșie..., la acel moment, nu s-a orientat cu ce viteză venea mașina inculpatei, să fi fost mai aproape el ceda..., în vreo 2-3 secunde, mașina lui Nepop M. a lovit în mașina sa..., înainte de a vira la stânga, după ce a cedat trecerea mașinii de culoare roșie, a văzut mașina inculpatei cam la 5-6 metri mai la vale. El a crezut că o să reușească să intre în parcare, de aceasta nu i-a cedat trecerea...;*

- declarațiile martorului Călugăreanu Constantin, că: *„pe contrasens se deplasa un automobil cu viteză și i-a lovit în partea dreaptă a mașinii...”, eEi erau în intersecție cu mașina pe banda opusă, virajul era aproape finalizat, Nepop M. venea spre ei perpendicular..., se deplasau pe partea dreaptă și urma să cotească la stânga. Înainte de a vira, au cedat trecere la un automobil de culoare roșie și au tras la oprire, dar a observat un alt automobil pe contrasens care era la o distanță mai mare. Când erau cu roțile deja la parcare, a văzut cum au fost loviți în spate pe partea dreaptă a mașinii...;*

declarațiile martorului Ciobanu Nicolai, colaborator al IP Rezina, că: *„partea vătămată urma să se asigure din partea stânga și din dreapta și pe urmă să facă manevra la parcare...”;*

- cât și prin: *„informația nr. 5287 din 27.09.2018, că în perioada anilor 2015-2016, angajatului Inspectoratului de Poliție Rezina, Ciobanu Nicolai nu i-a fost eliberat certificat confirmativ care atestă faptul studierii de către acesta a Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatului medical din dotarea poliției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1139 din 18.09.2003, instrucțiunile cu privire la modul de exploatare și de testare alcoolscoptică „Drager 6810”, ultimul nefiind admis la utilizarea alcotestului în procesul de depistare și documentare a cazurilor de constatare a stării de ebrietate”.*

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, conform argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, recursul ordinar este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept

separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza hotărârilor judiciare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 28 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2020, în privința inculpatei Nepop Mariana xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 11 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

